

1882-07-23

AFSENDER

Viggo Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Afventer transskription.

Afsendersted:

Frankrig, Finistere, Pont Aven

Omtalte personer:

Peder Severin Krøyer

Marie Luplau

Emilie Mundt

Elisabeth Pedersen

Jørgen Roed

Niels Skovgaard

Christian Zachø

Omtalte steder:

Paris

Italien

Luxembourg

Charlottenlund

Bretagne

Pont Aven

København

Schweiz

Rom

Milano

Venedig

Firenze

Siena

Italien

Alperne

Hamburg

Hannover

Cassel

Frankfurt

Carlsruhe

Basel

Lüzern

Lago Maggiore

Brasco

Locarno

Genf

Furka

Zürich

Arkivplacering:

Mappe 26 nr. 7a-e

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 26 Nr. 7A

Dension Gloanee.

Pont-Aven.

Finistère.

France.

Lørdag d. 23 Juli 1882.

Der er ikke gået ret mange Dage, hvor j^h
skre har villet skrive til dig Kære Jakob, -
så længe kom j^h ikke, - i Dag er M Mandag nemlig.
j^h begynder i går Aften, men Klokken var mange og
j^h Træthed vinder for Løve - men for nu har j^h
ikke kunnet overkomme M, og med forfærd
er der j^h på Overskriften, at M altså nu er
over Midten af Sommeren. - Men Kære Kone, du
kan tro M er ikke hel Spøg alene at rejse på
Slipendium, når man da har nogen Samvittig-
hed i Livet; - for først skal man nu gøre M mest
münlige ud af Rejsen, - anvende Tiden på bedste
mest frugtbringende Måde, M er jo ligesom
en Pligt bød mod Slipenditt og sig selv; de-
rest har man: Regleringen Rejse, - Altså
rejste man jo ikke Slipendium, - og altså skal
man ved Løve af Tindit arbejde for Rejse,
og M er underligvis Ting der lidt vanskelig
lader sig forene. Følgen er for mig! V. J. Kom
ment: Den, at j^h har mere at bestille med
j^h egentlig bød har, og når det kommer
Spøgetiden (italiensk) og den stadig Corresponden-
cence, der sluger megen Tid, så ved du nok
hvordan M går. j^h har haft dig i Tankerne

hede tiden, og M er ikke af Mangel på Lyd
men ene af Mangel på tid og Kræfter, - for
man er jo kun et Menneske, - at j har opstod
så længe at skrive; - men vi tager j at over-
beviene italiensken med vore sine Par Aftens
til det er bleven færdig, - j stoler på at det
er forfarerlig dygtig; - jo for det står vel
ved om Aftens at møde med mig i tage
til Rom i mit behagelige Selskab! -

Det skal have hjertelig Tak for begge dine Breve,
de glæder mig hver på sin Maade, skønt M først
var egentlig temmelig trist skrevet. M som
glæder mig idt, var nemlig lig vel, den
Kim, der så vist siges fra gennem Læ-
ene og j tænkte men j lode det på
vort vist Dag. i Paris og den lange Kjæm-
pe; all stod så levend frem. Men vi
kommer j til med Sorg at høre, at j ikke
var hos Tek H. denne Gang, og skønt M
er sandt at j ligesom ikke overkom det
så vil staa j tillige trykkes mig noget
ved det, hvilket j vi fortæller, I meget -
men som dog ikke var helt inatistisk. - Der
du havde besøgt hendes på en gennem rejse
gennem Paris, - Men en så naturlig Ting -
men j havde en vis Skyld - temmelig egen-
kelig måske - for at komme med en Hilsen
fra dig, der har vi en gang vist, at j
har sin Fortælling; j vilde føle mig
sikkert gennem overfor hendes, og j har en

Fornemmeligt af, at hun vilde føle sig lig
dan over for mig; - men dog havde jeg gjort det,
hvis jeg ikke havde været i anstændigt eller
retten over anstændigt, at jeg så vidt to dage
ikke gjorde andet end ligge på min seng, gi-
ven og spin for 4 Fr. Bøerup og Lilli Stejler
de i Brauer Müller for at samle Bøerup
klodt forstøend Rysen, hvilken jeg havde
truffet bestemt af tale om med de to damer
Tek. E. Mündt og Tek. M. Lippman de vilde til
Bretagne som jeg og som havde op sat deres
Rysen i en Kage for at følge mig med mig. Kom
jeg til Paris men Tek. H. de de - eller rettere
hunde var jeg kommen, da gik jeg bestemt
der, - jeg vil egentlig gerne se hende, jeg
kom til at holde af hende efter det flygtige
Bekendtskab, jeg gjorde med hende; men der
var en himmel der var jeg, jeg har spjælet flere
om hende, men ingen vidste om hende blev i
Byen eller ej. - Sig mig nu, om du er over
for mig, - for jeg har alligevel betragtet
mig selv som en Forreder mod dig, - jeg
havde dig lovet dig at se hende. - I Fortid
kunne vil jeg sige dig, at hende Elizabeth
eller jeg vilde nogensinde hende finde det
veligt eller skæpet, at der ikke selv har
Lyst til at tale ~~at~~ til hende eller have
hende selv havde du har Lyst at betale mig;
Men så lige frem, og skændt hende ved

et Kæled eller en Uførselig og mig er blem
 er du - eller anend - om hvad du er fag
 dig imod, kender det aldrig eller faldt hend
 eller mig ind at de Kæmmelig heder de
 er betrudd du ene af os fænde. - Ellers vil
 jeg tilføje, at Elisabeth holder meget af dig, og
 hun er en trofast Ven at have. - Da du i det
 sidste Brev - 22 Juni - (alt i modtaget af mig
 for om trent en Måned siden!!) intet siger om dit
 Helbred, hører jeg, at du har haft og har det godt.
 Det var en lang og drøj Tid for dig at komme
 over i Foråret, Gud giv din Hals med den god
 og ikke gentage den Forstillig. Forresten vil
 jeg sige dig, at min Hals også i uventet den er
 snar og det har i uventet den varer meget
 længe ad gangen, idet at du derfor har
 fejlet noget i uventet den - og derved
 vil jeg give dig og min Hals på, at et
 Brev til Frankrig fra Posen, Posten 20
 for mig på 12, - da jeg eller min må betale 50.
 for det her, - som jeg for resten gerne giver, at
 er den sandtlig rigtig vordt. - Så drue
 del af mit Brev er givet til dig, men
 du kender jo vore at ti. Ex. N. del har
 Lyk til at hun er og end om Livet her
 der er et ejendommeligt, og derfor
 kommer Fortællelsen i næste Nummer
 for i Aften er jeg træt og har Kovidpine.
 Mine Brev hjer, ind til Elisabeth, er ind
 for på samme Måde, - en almindelig hjer

De har den 11. Juni 1848
 af Hvidovre, og en min
 prisval, da som min
 hjer for alle og hjer
 hjer for alle og hjer
 hjer for alle og hjer

[illegible]

hvor der er en, når man forklarer Folk,
hvor man er på, trodske i på Skildren,
og Nordmand, Pænderen og Finnen, de alle
er vel kendte, og ganske i Paris, ved
Knappens og, og de alle, og der er tale
om dansk Kunst, grunde og ad or. St
Tage kunde den, og man kan ikke sige
at man skal tro på det, når der
fortæller, at vi har en Kunst, som vi
M kunne et Stykke i mere af den
i en anden Skandnavers Skæmmen.
Men den, der er så lille, men bryder
i et Skæmmen og de M. det, man skal
gøre, og vi er, at den skal regne
og for noget, men vi er den, der er
kl. og der er det, der er det, der er
dansk Billeder hang mellem fransk.
for Billedet tilstrækkelig og for
Mange - og vi er det, der er det.
- Derfor kan i. Kånd på Vædet, der er den
me på, at vi kan gøre den, der
er mellem fransk og Billeder, for
at vi kan gøre den, der er den
skater, og for at de kan for tale i
at de er et Land, der er den
hvor de er det, der er den
og endemmelig. So, og vi er den
den slætte at vi har i det, at det
lig på skater - og vi er den, der
kan det alle Red for. Billedet. Skal man
på Salonen, så skal M. og vi er den
og vi er den, og vi er den, og vi er den

Recht stannet Træer. Alslags. Eg. (Bj.)
Det Kastrup (egte) Blom. o. v. all stannet
i mange. Stad i en der der det ikke rigtig
Træer men liden Tætte, som hverken
Ligge eller alle at anst, dog træffes
her og i store Træer, og Kastrup har under
Tiden oppe deres Skovskole; men indet
kan man se, indtage det op for de høje
Bakke id om Fjorden og Atlantiske
et langt borte, - hvor jo faktisk is kan
være, - og om det Træ var det - men alle
i alt indelikkhed og vist. Den ligger
aldig Bønder gårdene ved Vigen, med
langt ind mellem Markene bag
Vegen og Træer skriger de sig, så det
kan en der det ingen Bønder fandt
i sig selv i d smide, og d lysende
sidi; de bygget af sten og bakker af
med Træ. Men ind: Kogner, på
Marken, - der alle pænt Skovene
sædvanlige beplantet med Træer
bag gårdene, i Skoven og lange Lin
i d vinder de af Motive. I forrest
her sig at d volder op af for en som
Planter om forrest, men ved det hvad
man skal vælge, og at en store Klumper
når man skal ved nogle. Men
på d Tid. - Men den her siges billigt
- i store Fordel; man ligger et Værelse her
en privat Familie og spise sammen
med en Mængde Maden ind Tørret
som sædvanlig, smagfuld med velsk

de har her Modellet id: Nativen, og
så blive kan ved og ved i et ved de
kan ikke med sin færd. Heller forrest
gør det bedre. - Det kaldes jo et at sig, og
jo mere, hvor den d sædvanlig på færd.
Det blev en maler et simpelt Billede eller
en der enten for det. Det blev alene eller
for et anbringe. Fignen: det, og Motive, som
jo ikke for det man kan være men ind det
Jung om, tilbringe d Måned med;
d male det alle en vak, male over og over
i d viderlige, - men så op i d og i et
Stof og en Sol og en Helhed der sæt
skammet, for en sølle. Det på d
kongelige Kunstakademi: i København
at se på. - Det ikke alt, hvad jeg se her,
som ligger mig, men de er glimende
i blende. - Ja her er nemlig i et Coloni
og det blev en et meget søge Maleriet
der mindre af Træer mand end af d
i skoven og Englands. Det de blev
Finisterne ligger over hovedet, - for jo
her opdaget, at der er mange, i de er
ind i d. Men; men når jo ligger, det at
Finisterne er d mod vest ligger. Hjørne af
Frankrig, id d store d i partement
i Postagene, antage jo at de vil. De
dette gav mig Anvisning på Stedet, hvor
ha vider her i kort Tid sammen med
Konger, der blev her tegnet. Det blev
af d folk, her vilde de i: Pension
og de har vist sig tegninger i d. Det
Petersen - Gad har id givet af d. Det blev
Malen

[illegible]

Men i borte af Alleeen, - et stort Længsel
 mistet Skrummel, - men vi a de bygd
 et grødt Klis overfor, de en Formidagen
 her i Sol og om Eftermiddagen ind
 lyvend Refleks, som en Refleks over Lovet
 kan ses, - g' f' og a de runde møde,
 og de ikke uendel et har her p' en smuk
 Vang for et Billede alig, blive færd,
 skind p' her anvend mig Tid, - mang,
 Ruge p' det, - Børst: her al: Sol skin
 plad Lys, stolt Lys, Møllen grinde i drøm
 af bop, Tople i mellem hvide man skænte
 de blanded Hjør p' Bækkene, i Byens Tag,
 i Fuglens Børst p' de Lys Bred Lys
 Rør og Tjør og vasker i skjulte Tøj; man
 en bop af G. i Billede p' Kig kant.

Her i de komend nogen Sol, men p' her
 bop migst p' her. Lynd i alle, og her
 ander her, her ind i rumme og M i midde
 dyl, et ruge af p' de forrest af p' L' i
 et skæbelyg af bop, i banger den L' i
 et opjelt i bop og kraft, an Røfald eller
 Bækkene, og i kan man p' de anden
 Tid g' og i Lynd, et i alle M om Kvist
 en fang skæbelyg de Men vi bygde p' et
 kunne efter M. p' her møde i Kvist
 den Klippe over skog af Rørke, med
 indelt stak Sol glim i ved en Rørke,
 - med Lys, - M om ruge sømmene,
 i grødt gummetyl Lys, og de i de
 kunne fang i det i det Lys i det

[illegible][illegible]

